

[Trafikministeren]

venes grundlæggende udgangspunkt er nemlig det, at det er ejerne af de ejendomme, der skal beskyttes, som må betale, hvad en beskyttelse koster.

Efter de gældende love er det landvæsensretterne, som skal afgøre, om der i fællesskab skal udføres noget, hvad der skal udføres, og hvorledes udgifterne fordeles.

Nu har landvæsensretterne utvivlsomt været et fortrinligt forum til at klare disse ting i mange år. Efterhånden som samfundet har skiftet karakter, synes tiden imidlertid – i hvert fald på dette område – at være løbet fra denne behandlingsform. Der er da også nedsat et udvalg til at overveje, om landvæsensretterne helt skal nedlægges.

Det foreliggende forslag til lov om kystbeskyttelse bygger ikke på landvæsensretterne. Vi er i den heldige situation, at vi kan anvise, hvorledes tingene på dette felt kan og bør klares på en tidssvarende måde.

Hvis vi overvejer at bryde med en gammel lovgivnings system, er der to grundlæggende spørgsmål at stille, nemlig følgende:

Er de hensyn, som skal tilgodeses, de samme som dengang, da den gældende lov blev indført?

Giver samfundets nu eksisterende administrationsapparat mulighed for at løse den pågældende opgave på en anden, måske bedre og simple måde end hidtil?

Med andre ord: både det reelle indhold i opgaven og de praktisk-administrative muligheder for at løse den kan have ændret sig.

På kystbeskyttelsesområdet er situationen den, at de hensyn, der aktuelt skal tilgodeses, er bredere og betydelig mere sammensatte, end da den gældende lovgivning blev indført.

Hvad administrationsapparatet angår, er den tekniske og administrative ekspertise inden for det faste administrative system af et ganske andet omfang og af en ganske anden karakter end for 100 år siden.

Som allerede nævnt er den gældende lovgivnings udgangspunkt, at det alene er ejerne af de ejendomme, der kan siges at opnå en beskyttelse, der har interesse i udførelse af beskyttelsesforanstaltninger.

Dette er en for snæver betragtningsskema for nutiden. At sikre befolkningen adgang til attraktive rekreative arealer er en naturlig opgave

at tilgodeses i dag. Et attraktivt kystmiljø kan også være af økonomisk værdi for et stort opland som basis for turisme og fritidsudfoldelse i øvrigt. Disse brede hensyn må som noget helt naturligt tages med i overvejelserne, når vi i vore dage vurderer, om der skal udføres beskyttelsesforanstaltninger på en bestemt kyststrækning.

En vurdering af denne karakter er blandet økonomisk-politisk. Et nok så nærliggende forum som en landvæsensret til at foretage denne vurdering er amtsrådet. Derfor flytter lovforslaget kompetencen til at afgøre de grundlæggende spørgsmål fra landvæsensretten til amtsrådet. At vælge netop amtsrådet som »ankermand« i systemet er helt naturligt, når henses til, at amtsrådet i forvejen har betydelige opgaver at varetage på planlægningsområdet og på naturfredningsområdet. Kystbeskyttelse har relation til begge felter. Der er her grund til at bemærke, at Naturfredningsrådet har advaret imod en helt bastant og ukritisk kystsikringsindsats. Naturens egne processer bør ikke ukritisk hindres, siges det. Synspunktet viser, hvor sammensatte de hensyn, der skal tages i betragtning, er.

Lovforslaget lægger således op til, at der i vurderingen af, om en kystbeskyttelse skal udføres og i bekræftende fald hvilken, inddrages et bredere interessefelt end det, som den gældende lovgivning oprindeligt havde for øje. Heraf følger, at også den kreds, der kan inddrages som bidragydere, må udvides. Det er derfor efter forslaget ikke alene de ejendomme, der opnår en mere direkte beskyttelse, som kan pålægges bidrag. Den ejerkreds, som i øvrigt opnår en fordel ved foranstaltningen, kan også pålægges bidrag.

Dette kan atter føre til, at kommune eller amtskommune påtager sig at bidrage, netop fordi interessekredsen er så vid. Som en meget praktisk situation kunne man tænke sig, at de direkte beskyttede ejendomme som hidtil pålægges individuelle bidrag, medens et bidrag fra kommune og/eller amtskommune afløser det bidrag, som det ellers ville være naturligt at henføre til den mere indirekte interesserede kreds af ejendomsbesiddere.

Men hvordan tingene skal ordnes i det enkelte tilfælde, er op til kommune og amtskommune. Lovforslagets bestemmelser åbner for mange muligheder.